

Veștile nu sunt bune. Luna trecută, pe 6 mai, Ministerul rus al Apărării a anunțat că, la ordinul președintelui rus Vladimir Putin, va desfășura exerciții care implică utilizarea armelor nucleare nestategice. Potrivit oficialilor ruși, exercițiile au fost un răspuns la *„declarațiile și amenințările provocatoare ale anumitor oficiali occidentali îndreptate către Federația Rusă”*.

Rușii au răspuns la declarațiile făcute de președintele francez Emmanuel Macron în „The Economist” pe 2 mai, unde a declarat: *„Nu exclud nimic (când vine vorba de desfășurarea trupelor franceze în Ucraina), pentru că ne confruntăm cu cineva (Putin) care nu exclude nimic”*. Macron a adăugat că *„dacă Rusia a decis să meargă mai departe [cu operațiunea din Ucraina], în orice caz, toți va trebui să ne punem această întrebare (dacă să trimitem trupe)”*.

În timp ce Macron și-a descris remarcile drept „un semnal de alarmă strategic pentru omologii mei”, era clar că nu toată lumea accepta ceea ce vinde. *„Dacă un membru N.A.T.O. angajează trupe terestre (Ucrainei)”*, a spus ministrul maghiar de externe Peter Szijjarto după ce cuvintele lui Macron au devenit publice, *„va fi o confruntare directă N.A.T.O.-Rusia, iar apoi va fi Al Treilea Război Mondial”*.

Rușii și-au desfășurat exercițiile în două faze, prima având loc la sfârșitul lunii mai. Acolo, forțele de rachete tactice din Districtul Militar de Sud au practicat *„sarcina de a obține muniție specială de antrenament pentru sistemul de rachete tactice Iskander, echipându-le cu vehicule de lansare și deplasându-se în secret în zona de poziție desemnată pentru a se pregăti pentru lansarea de rachete”*.

Iskander-M este versiunea cu capacitate nucleară a familiei de rachete Iskander și poate transporta un singur focos nuclear cu un randament variabil între 5 și 50 de kilotone. (Prin comparație, bomba atomică americană aruncată pe Hiroshima a avut un randament de 15 kilotone.) Racheta solidă cu o singură etapă zboară la viteze hipersonice mari și posedă un focos de manevră, ceea ce face practic imposibil de doborât. Cu o rază de acțiune de 500 de kilometri, Iskander-M, atunci când este tras din locații din Crimeea, ar putea ajunge la bazele franceze situate în România, care aparent ar fi folosite pentru a introduce forțele în Ucraina.

se joacă cu focul propunând să lase Ucrainei să folosească arme occidentale pentru a lovi adânc în Rusia. Putin a spus că atacurile ucrainene asupra Rusiei cu arme cu rază lungă de acțiune vor avea nevoie de asistență occidentală prin satelit, informații și asistență militară, făcând astfel orice ajutor occidental în acest sens un participant direct la conflict.

„Escaladarea constantă poate duce la consecințe grave. Dacă aceste consecințe grave apar în Europa, cum se vor comporta Statele Unite, ținând cont de paritatea noastră în domeniul armelor strategice? Este greu de spus”, a spus Putin, răspunzând la propria întrebare. „Vor un conflict global?”.

Pe 5 iunie, vorbind cu o audiență de redactori seniori ai agențiilor internaționale de presă în timp ce participa la Forumul Economic Internațional de la Sankt Petersburg, Putin a observat : *„Din anumite motive, Occidentul crede că Rusia nu o va folosi niciodată [arme nucleare]. Avem o doctrină nucleară. Iată ce scrie: Dacă acțiunile cuiva ne amenință suveranitatea și integritatea teritorială, considerăm că este posibil să folosim toate mijloacele pe care le avem la dispoziție. Acest lucru nu trebuie luat cu ușurință, superficial”.*

Dar S.U.A. și N.A.T.O. făceau exact asta. Într-un interviu pentru ziarul „British Telegraph” acordat la clădirea sediului N.A.T.O. din Bruxelles, Belgia, Stoltenberg a spus că membrii N.A.T.O. se consultă cu privire la desfășurarea mai multor arme nucleare, scoaterea lor din depozit și punerea lor în așteptare în fața unei amenințări tot mai mari din partea Rusiei și a Chinei. *„Nu voi intra în detalii operaționale despre câte focoaase nucleare ar trebui să fie operaționale și care ar trebui stocate, dar trebuie să ne consultăm cu privire la aceste probleme”, a spus Stoltenberg.*

Singurele arme nucleare aflate în prezent în sistemul N.A.T.O. sunt aproximativ 150 de bombe gravitaționale B61 controlate de S.U.A. stocate în șase baze N.A.T.O.: Kleine Brogel în Belgia, Baza Aeriană Büchel în Germania, Baza Aeriană Aviano și Ghedi în Italia, Baza Aeriană Volkel în Țările de Jos și Incirlik în Turcia. Oficialii N.A.T.O. au clarificat ulterior observațiile lui Stoltenberg, spunând că nu au existat modificări semnificative în postura nucleară a N.A.T.O., menționând că comentariile lui Stoltenberg se refereau la modernizarea dispozitivului de descurajare nucleară a N.A.T.O., inclusiv la înlocuirea avioanelor F-16 cu

stat cu arme nucleare.

Aceste N.S.A. au promovat noțiunea de descurajare nucleară ca doctrină formală obligatorie în rândul statelor cu arme nucleare, acționând pe ideea că, deoarece armele nucleare ar putea fi folosite numai împotriva unui stat cu arme nucleare și că orice astfel de utilizare ar duce la distrugerea reciprocă a părțile implicate, prin urmare, singurul scop rațional al existenței armelor nucleare a fost acela de a descuraja acele națiuni care le posedau să le folosească vreodată.

Din această înțelegere fundamentală au apărut concepte moderne de dezarmare nucleară, care au încadrat politicile de control al armamentului ale Statelor Unite și ale Uniunii Sovietice care au apărut în anii 1980 și 1990 – întrucât singurul scop al armelor nucleare era descurajarea, era în interesul tuturor:

- părțile își reduc în mod semnificativ arsenalele nucleare respective;
- implementează politici menite să normalizeze relațiile până la punctul în care arsenalele nucleare au devenit discutabile.

Prăbușirea Uniunii Sovietice în 1991 a introdus totuși o nouă realitate post-Război Rece, care a văzut noțiunea unui „echilibru” nuclear în care S.U.A. și sovieticii funcționau ca egali fiind înlocuită cu o doctrină a „supremației gestionate” care a văzut S.U.A. folosesc mecanismele de control al armelor și dezarmare pentru a-și promova și susține poziția de putere nucleară dominantă la nivel mondial. Controlul armelor a încetat să mai fie un concept bazat pe descurajarea echitabilă și, în schimb, a devenit un instrument menit să subordoneze capacitățile nucleare ale Federației Ruse care au apărut din cenușa Imperiului Sovietic față de cele ale noului hegemon american.

S.U.A. au început să deconstruiască fundamentul tratatelor de control al armelor care au fost negociate pe premisa susținerii unui echilibru de putere bazat pe descurajarea nucleară, mai întâi prin utilizarea procesului Tratatului de reducere a armelor strategice (START) ca mecanism de promovare a dezarmării unilaterale a Arsenalul strategic rusesc și, mai târziu, prin retragerea din tratatul anti-rachete balistice (A.B.M.), care servise

N.P.R.-urile ulterioare au extins această noțiune, încorporând posibilitatea unor represalii nucleare americane împotriva atacurilor cibernetice și a altor evenimente care nu sunt legate de A.D.M.. Natura proactivă a posturii nucleare a S.U.A. a fost de așa natură încât, atunci când un oficial înalt al administrației Trump implicat în elaborarea politicii nucleare a declarat că scopul administrației președintelui Donald Trump era ca chinezii și rușii să se trezească în fiecare dimineață fără să știe dacă nu „aceasta a fost ziua în care S.U.A. i-au bombardat”, pur și simplu nu se putea scrie declarația drept o hiperbolă prost concepută, ci mai degrabă să o recunoască ca parte integrantă a politicii nucleare prost concepute.

Președintele rus Vladimir Putin, însă, nu este unul care se trezește dimineața cu teamă de un potențial atac nuclear al S.U.A.. Vorbind recent de la Hanoi, Putin a spus: *„Ei (S.U.A. și N.A.T.O.) par să creadă că la un moment dat ne vom speria. Dar, în același timp, ei spun și că vor să obțină o înfrângere strategică a Rusiei pe câmpul de luptă.”* Putin a remarcat apoi în mod amenințător că *„Înseamnă sfârșitul istoriei de 1.000 de ani a statului rus. Cred că acest lucru este clar pentru toată lumea. Nu e mai bine să mergi până la capăt, până la capăt?”*

Acuzând Occidentul de „scăderea pragului” pentru utilizarea armelor nucleare împotriva Rusiei, Putin a declarat că Rusia trebuie acum să-și reconsidere propria poziție nucleară, având în vedere dorința aparentă a N.A.T.O. de a face arme nucleare tactice operaționale – o referire clară la comentariile lui Jens Stoltenberg din 16 iunie. Rusia și-a publicat ultima dată doctrina armelor nucleare, cunoscută oficial ca „Principii de bază ale politicii de stat privind descurajarea nucleară”, în 2020. Această doctrină declară că Rusia ar putea folosi arme nucleare dacă un inamic „amenința existența statului rus” ca răspuns la un utilizarea de către inamic a armelor de distrugere în masă împotriva Rusiei sau a aliaților săi sau dacă Rusia a primit informații credibile că o lovitură nucleară este planificată sau pe cale să aibă loc.

Putin, în remarcile sale de la Hanoi, a minimizat ideea că Rusia îmbrățișează o politică de preempțiune nucleară. *„Nu avem nevoie de o lovitură preventivă”,* a spus Putin, *„pentru că printr-o lovitură de răzbunare inamicul este garantat că va fi distrus”.*

Autor: [Scott Ritter](#)

Sursa – https://scottritter.substack.com/p/its-the-end-of-the-world-as-we-know?utm_source=post-email-title&publication_id=6892&post_id=145878246&utm_campaign=email-post-title&isFreemail=true&r=1ifz5&triedRedirect=true&utm_medium=email via <https://www.globalresearch.ca/american-nato-rush-nuclear-war-russia/5860701> – 24 iunie 2024

Despre autor

editor

